

Ændrings- og Underændringsforslagene fattedes under Forhandling.

Ordføreren (Mazén): Som ærede Medlemmer ville se, ere to af de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 1 og Ændringsforslaget under Nr. 4 rene Redaktionsændringer, som jeg ikke antager, der vil være Grund til at dvæle ved. Derimod angaa de øvrige Forslag Realitetspunkter, som vi efter den Anledning, der blev givet ved 2den Behandling, have optaget til fornyet Overveielse og Samraad med den høitærede Minister, og Udslaget deraf foreligger i de stillede Ændringsforslag. Det første angaar 2det Stykke til § 3, som vi have foreslaaet skulde udgaa. Efter den Afstemning, som fandt Sted ved 2den Behandling, antog vi, at det var det høie Things Ønske, at Stykket maatte blive forandret i en saadan Retning, at det blev mere humant mod Lærlingen, og naar vi saa skulde træffe en Forandring i saa Henseende, have vi ment, at det var heldigst rent at lade det bortfalde. Vi have fra først af ikke sympatiseret med det, men da det stod der, fandt vi ikke tilstrækkelig Grund til at forandre det; nu derimod, da det høie Thing har udtalt sig i denne Retning, have vi ment, at det var rigtigst at foreslaa, at Stykket skulde udgaa. Hvad nemlig for det Første angaar det Tilfælde, hvor den paagjældende Hindring maatte være foranlediget ved Sygdom, have vi ment, at selv om Sygdommen var selvforstyldt, vilde det dog være inhumant, efterat Lærlingen maatte have reist sig fra et langt og farligt Sygeleie, at lade ham arbejde eller give Erstatning for den forløbte Tid. Det Unde, der derved er paaført ham, indeholder allerede i og for sig en saa uheldig Følge, at der ikke er Anledning til at knytte yderligere Ubehageligheder dertil. Tilbage bliver saa kun de Tilfælde, hvor den Paagjældende har gjort sig skyldig i et særlig retsstridigt Forhold som f. Ex., at han er løben sin Bei og derved har været forhindret fra at kunne udføre Arbeidet i den paagjældende Tid; men der skjønner jeg i og for sig ikke, at Stykket egentlig er nødvendigt, fordi jeg tror, at Læremesteren under disse Omstændigheder, selv om Paragrafens 2det Stykke ikke stod der, dog vilde være besejret til at kræve Erstatning for det Tab, som er paaført ham derved, at Lærlingen har undladt at udføre det Arbejde, som han skulde, og forsaavidt vilde Stykket med Hensyn til disse Tilfælde i og for sig være overflødig. Som Følge deraf have vi ment, at der ingen Anledning var til at fastholde det, men at det vilde være rigtigst helt at lade det bortfalde. — Hvad dernæst angaar Ændringsforslag under Nr. 3, da er det begrundet i, at der i alle de Genvendelser, som ere komne til Udvalget og til Rigsdagen, navnlig i den Genvendelse, som er

indkommen fra de forskellige Haandværker- og Industriforeninger i Kjøbstæderne, lages over, at den Bestemmelse, at Arbeidstiden for Personer under 18 Aar ikke maa overstige 12 Timer, er optagen i Lovforslaget. Disse 24 Genvendelser fra Haandværker- og Industriforeninger og fra Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri have alle udtalt deres Misforvielse med denne Bestemmelse, og hvis man beholdt den, frygte vi for, at Følgen vilde være, at man istedetfor at indgaa Lærlingekontrakt, hvor man er bunden med Hensyn til de paagjældende Personers Arbeidstid, vilde foretrække at indgaa Arbeidskontrakt, hvor der intet Vaand og ingen Grændse er med Hensyn til Bestemmelsen af Arbeidstiden, idet saadan jo kun foreligger med Hensyn til de Foretninger, som falde ind under Lov 23de Mai 1873. Men saaledes at opfordre Folk til at omgaa Loven have vi ment vilde ikke være heldigt, og vi have derfor ment det rigtigere at lade den paagjældende Bestemmelse udgaa; derimod er der ikke reist Indvending fra nogen Side mod Paragrafens øvrige Indhold. Set af disse Andragender fra Haandværker- og Industriforeninger er det endog udtrykkelig fremhævet som ønskeligt, at Bestemmelsen angaaende Lærlinge i Fabrikker maatte bevares. Ligeaa lidt mod Paragrafens andet Stykke er der fra nogen Side reist Indsigelse. Vi have derfor ikke ment, der var tilstrækkelig Anledning til at gaa videre end til blot at lade den Bestemmelse, som der fra alle Sider er klaget over, nemlig at Arbeidstiden begrændses til 12 Timer, udgaa.

Derneft er der Ændringsforslaget under Nr. 5. Som ærede Medlemmer ville erindre, havde Udvalget til 2den Behandling skillet et Forslag om, at Lærlingen eller hans Forældre og Værger kunde fordrø Kontrakten hævet, dersom Omstændighederne vare saaledes, at de ønskede, han skulde gaa ud af Faget, og at under disse Omstændigheder var der da givet ham eller hans Forældre og Værge en ligefrem Ret til mod Erstatning at fordrø Kontrakten hævet. Der blev imidlertid fra forskellige Sider, deriblandt ogsaa fra den høitærede Ministers Side, yttret Betænkelighed med Hensyn til dette Forslag, og tillige var den høitærede Minister saa velvillig at erklære, at han vilde tage Spørgsmaalet under Overveielse inden 3die Behandling, og man konfererede da med den høitærede Minister i Udvalget angaaende en Affattelse, som mulig kunde tilfredsstille. Den Affattelse, som den høitærede Minister har erklæret at kunne gaa ind paa, foreligger i Ændringsforslaget under Nr. 5, og jeg skal i Korthed tillade mig at fremhæve de Bæfensforandringer, som adskille dette Forslag fra det af Udvalget tidligere stillede. Tidligere var Lærlingen eller hans Forældre eller Værger berettigede til at fordrø Kontrakten hævet, naar han skulde træde ud af Faget, saa at altsaa den blotte Erklæring om, at han ikke længere vilde være ved Faget, ligefrem berettigede de Ved-